

Onze gast van vandaag is een geboren Brabander die, door het beroep van zijn vader, na enige omzwervingen in zijn jeugd, in Cuijk is terechtgekomen en daar inmiddels al jaren niet meer is weg te denken.

Frans van den Bogaard is de jongste van een tweeling en geboren in Eerde in de gemeente Veghel, waar zijn vader spoorwegbeambte was en werkzaam aan de oude spoorlijn van Gennep, via Haps en Mill naar Boxtel. Als vader van den Bogaard goed z'n best deed liep de trein ook nog weer terug.

Na het sluiten van die lijn verhuisde het gezin naar Blerick en woonde daar op het kasteel van Baexem. Frans doorliep bier als kleine 'ridder' de lagere school, keurig en gedegen katholiek.

Om promotie te maken vertrok de kostwinner daarna met zijn vrouw en hun vier kinderen naar Schinnen en woonde daar in Puth. Het was toentertijd gewoon en trouwens verplicht: waar je werk ligt, daar woon je. Dat kon natuurlijk ook niet anders want een auto zat er niet aan.

Zoals dat ook gebruikelijk was voor kinderen met een goed stel hersens uit een gewoon werknemersgezin, deed onze gast in Geleen de Mulo, terwijl HBS of Gymnasium best in z'n vermogen lag.

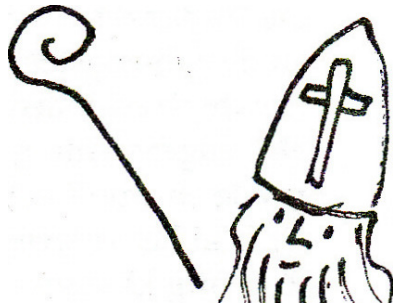
In 1964 verhuisde het gezin van den Bogaard alweer, en nu definitief, naar Cuijk. De familie vestigde zich in de Saffierdreef en was van meet of aan betrokken bij de H. Jozef parochie.

Frans ging samen met z'n tweelingbroer Gert naar de Pabo in Nijmegen en studeerde daar gemakkelijk en toegewijd om onderwijzer te worden.

Gert schopte het inmiddels als eerstgeboren zoon al enkele weken per jaar tot Sinterklaas terwijl Frans dan, nederige tweede, diende als secretaris.

Maar hun ruime belangstelling voor alles wat zich ook buiten hun vakgebied afspeelde kwam toen al tot ontwikkeling

Het voorbeeld werd trouwens steeds gegeven. Vader v.d. Bogaard, ook actief als vakbondbestuurder werd "zwarte zakjes man" in de parochie terwijl moeder op het koor en in de MOV groep optrad. Het besturen zat jonge Frans al vroeg in z'n bloed. De toenmalige pastoor Smits kon nou

niet zo goed met de pubers overweg en dus besloot een groep gelijkgestemde jongeren van toen, een van de kerk losstaande club op te richten: de " 20 — Beat Club", jongens en meisjes onder elkaar. Frans zat mede in de leiding. En daar kwam het eerste jongerenkoor in de H. Jozef parochie uit voort. Broer Gert had de leiding, Ad van Stijn was de organist en Frans zong Panis Angelicus als solist.

Terwijl hij vlot studeerde aan de Pabo gebeurde er iets wat de meeste jongens van die leeftijd overkomt, Frans werd verliefd, en wel op Christine. Niet alleen de wederzijdse ouders vonden dat prima, maar ook uw schrijver en zijn vrouw waren content met de keus van Christine, die een belangrijke rol bij hun in huis speelde. Ze trouwden in 1971 en kregen drie zonen. Dat zijn inmiddels flinke kerels geworden.

Nadat Frans afstudeerde kreeg hij onmiddellijk een baan aan de toenmalige Aloysius school in de Kaneelstraat. Hij begon in de 4de klas met een groep van 43 leerlingen. Kom daar nou nog eens om.

De gemeente Cuijk had hem gevraagd om zitting te nemen in een nieuwe commissie die de gemeentelijke voorlichting moest regelen in een poging de burger dichter bij het bestuur te brengen. Ook toen al, en er is nog steeds niets nieuws onder de zon ! Vanuit de voetbalclub JvC werd Frans voetbalscheidsrechter en jarenlang heeft hij als zodanig gefunctioneerd in de regio's Nijmegen en Maasbuurt, eerst bij de jeugd, daarna op zondag bij de senioren. Hij heeft daarbij nooit enig echt probleem ontmoet. Dat is tekenend voor zijn evenwichtigheid. De drie zonen, met voetbal begonnen bij JvC, voetballen nog steeds.

Op school, nu in Beers, zit Frans in de medezeggenschapsraad, en nu zelfs in de gemeenschappelijke medezeggenschapsraad van de gezamenlijke scholen in Cuijk.

Hij was invallend trainer van de korfbalclub Quick Up in St Agatha en leidde jarenlang de bejaardengymnastiek in Cuijk en Vianen. Je haalt ze er nog zo uit Kortom, Frans zette zich in daar waar hij nodig was.

Toen pastor Toon van den Acker hem dan ook vroeg om in een stuurgroep van de Jozef parochie de werkgroepen op te zetten, zei hij onmiddellijk ja. Frans werd als vanzelfsprekend voorzitter van de parochievergadering en van daaruit vicevoorzitter in het kerkbestuur.

Hoogtepunt was het bezoek van de geliefde bisschop Bluijssen die zijn "frontsoldaten" bezocht, de mensen die in de parochie het voortouw hadden genomen. Frans was naast bestuurder in het parochieoverleg, ook een regelmatige bezoeker bij het dekenale overleg en het overleg in de regio.

Hij is nu nog lector en medewerker bij de woord- en communiegroep in de Jozef parochie. Afgelopen Kerstmis nog als zodanig op de TV van de Cuijkse omroep.

Frans is er van overtuigd dat het moeilijk wordt in onze parochie. Het huidige bestuur moet, net als vroeger, de voorwaarden scheppen en daarbij er op vertrouwen dat de mensen blijven komen. Daarbij moeten de gelovigen wel aangesproken blijven en dat hangt veel af van de manier waarop voorgegaan wordt. De inspiratiebron blijft de pastoor. Maar de tijdgeest is natuurlijk enorm veranderd, waardoor het niet gemakkelijk is om daarop in te spelen. Vroeger gingen ze nog met de klas naar de kerk, waarbij sterk op het geloofsbesef van de jongeren werd aangedrongen, weliswaar ook al op een eigentijdse manier.

Als laatste opmerking bekent Frans dat hij alweer uitkijkt naar de volgende vrijwilligersavond van de parochie; waarvan acte. Hij vond de vorige avond een groot succes.

Hij is nog relatief jong en misschien valt Frans nog ooit te strikken voor een functie binnen de parochie. Aan het gesprek dat we gehad hebben zal bet niet liggen. Dat was verfrissend genoeg. Prima gedaan, Frans !

Deze pdf-versie is gemaakt door Peter Broekmans.